

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΖΩ ΛΟΓΩ

Α

Οἱ περιπλανώμενοι Θηβαῖοι.

Βοᾶ μακρόθεν ὁ Κιθαιρῶν καὶ λέγει πρὸς τὸν Ὑμηττόν:
Μωρ' μὴ τοὺς εἶδατε, τοὺς ἀπαντήσατε, τοὺς δύο λεβέν-
τας τῶν Θηβῶν, οἱ ὅποιοι ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὸν τόπων τῶν
πλήρεις ἐκλογικῶν μένους; Ποῦ νὰ εἶνε, τί νὰ κάμνουν,
εἰς ποῖον συνδυασμὸν νὰ εὐρίσκωνται;

Καὶ ἀπαντᾷ ὁ Ὑμηττός: — Τοὺς εἶδαμεν τοὺς δύο
λεβέντας τῶν Θηβῶν ἦλθαν κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Τρικού-
πην καὶ τοῦ ἐζήτησαν θέσιν. Καὶ τοὺς εἶπεν ὁ Τρικού-
πης: — Τί προσόντα ἔχετε; — Καὶ τοῦ ἀπήντησαν
ἐκεῖνοι: — Δὲν θέλομεν θέσιν ὑπαλλήλου, θέλομεν θέσιν
εἰς τὸν συνδυασμὸν σας· θέλομεν τὸν Δραγούμην κάτω
ἀπὸ ἡμᾶς καὶ τὸν Ψύλλαν ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μας.
Καὶ ὁ Τρικούπης τοὺς εἶπε: — Θέσις δὲν ὑπάρχει. — Καὶ
τότε ὑπῆγαν κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Δηλιγιάννην. Καὶ τοὺς
εἶπεν ὁ Δηλιγιάννης: — Θέσιν δὲν ἔχω· εἰπέτε εἰς τὸν
Πετούσην νὰ σας κάμῃ ὀλίγον τόπον, διότι εἴμεθα πολὺ
καὶ θὰ στενοχωρηθῆτε. — Καὶ ἠθέλησαν νὰ ἐπιστρέψουν
ὀπίσω μὲ τὸ τραμβαῦ εἰς τὸν Τρικούπην, ἀλλὰ δὲν εὗρον
θέσιν οὔτε εἰς τὸ τραμβαῦ. — Καὶ ἠθέλησαν νὰ ὑπάγουν
εἰς τὸ θέατρον νὰ διασκεδάσουν, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε θέσις
οὔτε εἰς τὸ θέατρον· καὶ ἠθέλησαν νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ ξε-
νοδοχεῖον ν' ἀναπαυθοῦν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ εὗρον τὰς θέσεις
κατελημμένους. Καὶ περιφέρονται, περιφέρονται, καὶ κανεὶς
ἀκόμη δὲν εἰξεύρει εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκονται.

Τότε ὁ Κιθαιρῶν ἐφώνησε πρὸς τὸ μέρος τῆς Θεσσα-
λίας: — Τὰ δύο τέκνα τῶν Θηβῶν μένουσι μετέωρα,
διότι δὲν εὐρέθη δι' αὐτὰ θέσις. Παραλαβετε τα, σεῖς, ὦ
βράχαι τῶν Μετεώρων καὶ φιλοξενήσατέ τα, διότι εἶνε
κρίμα διὰ τὴν Πατρίδα τοιοῦτοι νέοι πολιτευταὶ νὰ θε-
σιάζωνται.

Καὶ τὰ ὅσα τοῦ Ἐπαμεινώνδα καὶ τοῦ Πελοπίδα καὶ
τῶν Βοιωτάρχων ἐσκίρτησαν εἰς τοὺς τάφους των. Καὶ ὁ
λίθινος λέων τῆς Χαίρωνείας ἀφήκε φαβερὰν ὠρυγὴν ἀπει-
λῆς κατὰ τοῦ Μπουφίδη καὶ τοῦ Μικρυγιάννη.

Β

Τὸ μανδύλιον.

ὦ μανδύλιον, ἱερὸν μανδύλιον, ὦ κομφὸν καὶ μυροδό-
λον μανδύλιον, τοῦ ὁποῦ το ἄβρον καὶ γυναικῶδες ἀρωμα
ἔκαμε γνωστὸν γηραιὸν Βουλευτὴν ν' ἀνασκιρτήσῃ ἐπὶ τῆς
ἑδρας του!

Ὁ Θεάνθρωπος, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἀπομάξας τὸν
ἰδρωτὰ κατὰ τὴν ὄραν τοῦ Πάθους του, ἀπετύπωσε τὴν
θεῖαν μορφήν του ἐπὶ τοῦ ἁγίου Μανδυλίου τῆς Ἐδέσσης.
Καὶ σὺ ἐπίσης, ὦ μανδύλιον, θὰ μείνης ὡς κειμήλιον, διότι
ἐπὶ σοῦ ἀπετυπώθη καὶ ἡ μορφή καὶ τὸ ὕψος τοῦ Ἠγέτου
τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Ὅτε ἀνέβλυσε τὸ δάκρυ ἐκεῖνο τὸ φλογερὸν ἀπὸ τὰ εὐ-
αίσθητα βλέφαρα τοῦ βουλευτοῦ τῶν Κυκλάδων κ. Τό-
μαν, τὸ δάκρυ τὸ ὁποῖον ἐπιπτεν ὡς εὐσεβῆς σπονδὴ ἐπὶ
τοῦ τάφου τῆς γηραιᾶς ἀμαρτωλῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἐται-
ρίας, ἀνηλεῆς ἐξετάθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἠγέτου ἀπὸ τοῦ βή-

ματος κρατοῦσα τὸ μανδύλιον διὰ ν' ἀπομάξῃ τὸ δάκρυ
μὲ λόγους σκληρᾶς εἰρωνείας.

Καὶ ὁ Τόμαν εἰσέγησε καὶ ὁ Τόμαν ἔμεινεν ἀφωνος ὡς
νὰ ἦτο Πτώμα ν...

Ἐπρεπε τότε, ὦ μανδύλιον, ἡ ψυχὴ τοῦ ὀρμητικοῦ Μπο-
γιατζόγλου, τοῦ Τυδεῖδου τῶν Κυκλάδων, νὰ εἰσέλθῃ καὶ
νὰ ζωογονήσῃ τὸν νέκυν τοῦ Τόμαν καὶ νὰ εἴπῃ διὰ στό-
ματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἠγέτην, ὅστις σὲ ἔσειε κλασσα-
χενίζόμενος:

— Φύλαξε τὸ μανδύλιόν σου, ὦ Ἠγέτα, φύλαξέ το εἰς
τοὺς ἄβρους σου κόλπους. Καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν
ἀπὸ τὰ μυστηριώδη βάθη τῶν καλπῶν θ' ἀναπηδήσῃ ὁ ἀγ-
γελος τοῦ ὀλέθρου, καθ' οὗ οὐκ ἔσται ἐνστάσις καὶ κωλυ-
σιεργία, καὶ δεκατίσῃ μὲ τὸ φάσανόν του τὰς ἀραιὰς τά-
ξεις τῶν ἡμετέρων σου, τότε ἐν τῇ γῆ, ἐνθα ἀναπαύεται
ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἀκμάζει ὁ Ἀρμενόπουλος, ἐν Φρυγίᾳ,
ἐν Κοίλῃ Συρίᾳ, ἐν Πόντῳ καὶ ἐν Κιλικίᾳ, πανταχοῦ ὅ-
που ὑπάρχουσιν Ἕλληνες καὶ μετοχαὶ τοῦ πατριωτικοῦ
δανείου, δι' ἐθνικοῦ ἐράνου θ' ἀγορασθῶσι πολλαὶ δωδε-
κάδες μανδυλίων καὶ θὰ σοὶ προσφερθῶσι διὰ ν' ἀπομάξῃς
τ' ἀπαρηγόρητα δάκρυά σου!

Γ

Ὁ Πούπουλης.

Ἡ Ἄττη, ἡ σκληρὰ μοῖρα, κυβερνᾷ τὸν κόσμον.

Ἐπῆρξεν ἀτυχῆς ὁ Πρίαμος, ὑπῆρξεν ἀτυχῆς ὁ Πομ-
πήιος, ἀπηνῆς ἐφραξεν ἡ Εἰμαρμένη τὴν ὁδὸν τῆς δόξης,
εἰς τὸν Κορσικανὸν στρατηλάτην, Ἀλλὰ τίς ὑπῆρξεν ἀτυ-
χέστερος τοῦ Πούπουλη, τοῦ μόνου ἀνακηρυχθέντος ὑπο-
ψηφίου διὰ τὴν χηρεύουσαν θέσιν ἑνὸς τῶν βουλευτῶν τοῦ
νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας;

Ὁ Πούπουλης—γράφει το ὦ Κλειῶ εἰς τὰς δέλτους σου
— ἐχρημάτισε δῆμαρχος Κρωπίας· ἀλλ' ἡ εὐγενὴς φιλο-
δοξία πάντοτε πρὸς τὰ ὕψη ἀτενίζει καὶ ὁ Πούπουλης ἠ-
θέλησε νὰ γείνη βουλευτής. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἐσκέφθη ὁ δει-
λαιος πρὸ ἑνὸς μηνός, ὅτε ἦτο ἀκόμη καιρὸς· ἡ θυγάτηρ
τοῦ Διὸς δὲν ἐφώτισε πρότερον τὸ πνεῦμα τοῦ πρώτου ἀρ-
χοντος τῆς Κρωπίας. Καὶ ἔδωκε τὴν ἀναφορὰν του καὶ
κατέβαλε τὸ γραμματίον τῶν 200 δραχμῶν, καὶ ἀνεκη-
ρύχθη ὑποψήφιος καὶ προσήγγιζεν ἤδη εἰς τὸ ποθητὸν
τέρμα.

Ἀλλὰ φεῦ! πνεῦμα τυφῶνος ἐνέσκυψε καὶ πρόρριζα
ἀνεσπάρθησαν αἱ γλυκεῖαι ἐλπίδες τοῦ σταδιοδρόμου.
Ἡ σύνοδος ἔληξεν, ἡ Βουλὴ δὲν θὰ συνεδριάσῃ πλέον.
Χαίρετε ὄνειρα! Ὁ Πούπουλης θὰ ἐκλεχθῇ βουλευτής,
ἀλλὰ δὲν θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Βουλευτήριον, ἀντὶ τῶν 200
δρ κατέθηκε, δὲν θὰ λάβῃ τὰς 1800, δὲν θὰ παρακαθήσῃ
μεταξὺ τῆς πλειονοψηφίας, δὲν θὰ εἴπῃ ἐν ναί, οὔτε ἐν
ὄχι· δὲν θὰ δεχθῇ μόντζικις ἀπὸ τὸν Ράλλον, τοῦ ὁποῦ
ποτὲ ἐχαημάτισε φίλος καὶ δὲν θ' ἀνταλλάξῃ ραβδισμοῦς
μὲ τὸν Φλέσσαν· δὲν θὰ φάγῃ εἰς τὸ ἐστιατόριον τῆς Βου-
λῆς. δὲν θὰ κοιμισθῇ ἐπὶ ἀρματός συρομένου ὑπὸ ἀσθμαι-
νόντων ἵππων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀπαρτίας, δὲν θὰ
ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ διορισθῇ ποτε νομάρχης.

Κλαῦσε πατρὶς δύστηνε! Τίς οἶδεν ἂν ὁ Πούπουλης δὲν
ἔφερον ἐν τῷ νῶ σωστικὰ σχέδια περὶ τοῦ μέλλοντός σου;

Θρηνήσατε, ὦ μελανόφθαλμοι καὶ ἀλβανόφρονες κόρραι
τῆς Κρωπίας· τὸ ταπεινὸν χωρίον σας δὲν θὰ κλεισθῇ
ἀντιπροσωπευόμενον εἰς τὴν ὀμήγουριν τῶν Ἀμφικτυόνων
τοῦ ἔθνους.